

Vărstnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Pentru ca să-și poată purta poverile cu ușurință

Poverile unice din viața fiecăruia dintre noi ne ajută să ne încredem în meritele, mila și harul lui Mesia cel Sfânt.

Am un prieten apropiat care, la începutul căsătoriei sale, era sigur că el și familia lui aveau nevoie de o camionetă cu tracțiune integrală. Soția lui era sigură că el nu avea nevoie, ci doar își dorea o mașină nouă. Glumele pe acest subiect au dus la o discuție cu privire la avantajele și dezavantajele achiziționării unei camionete.

„Draga mea, avem nevoie de o camionetă.”

Ea l-a întrebat: „De ce crezi că avem nevoie de o camionetă nouă?”

El i-a oferit ceea ce a crezut că era răspunsul perfect: „Dacă am avea nevoie de lapte pentru copiii noștri în timpul unei furtuni violente și singurul mod de a ajunge la magazin ar fi cu camioneta?”

Soția i-a răspuns zâmbind: „Dacă vom cumpăra o camionetă nouă, nu vom avea bani și pentru lapte, așadar de ce să ne îngrijorăm că nu vom ajunge la magazin în caz de urgență!”

Au continuat să se sfătuiască și, în cele din urmă, au hotărât să cumpere

camioneta. La scurt timp după achiziționarea noului autoturism, prietenul meu a vrut să demonstreze cât este de util și să-și justifice motivele pentru cumpărarea lui. Așa că s-a hotărât să taie și să transporte niște lemne de foc pentru casă. Era toamnă și, în munții de unde avea de gând să taie lemnele, zăpada căzuse deja. Pe măsură ce înainta pe munte, zăpada era din ce în ce mai mare. Prietenul meu și-a dat seama că era riscant să conducă pe drumul acela alunecos dar, având mare încredere în noua sa camionetă, și-a continuat drumul.

Din păcate, prietenul meu a mers prea departe pe drumul înzăpezit. Când a virat camioneta spre marginea locului în care dorea să taie lemne, s-a împotmolit. Toate cele patru roți ale camionetei s-au învârtit în gol în zăpadă. Și-a dat seama imediat că nu știa cum să iasă din această situație primejdioasă. Era stânjenit și îngrijorat.

Prietenul meu a hotărât: „Ei bine, nu voi sta cu mâinile-n sân”. A ieșit din mașină și a început să taie lemne. A

umplut partea din spate a camionetei cu încărcătura grea. Apoi, prietenul meu și-a spus că avea să mai încerce încă o dată să iasă din zăpadă. Când a pornit motorul și a apăsat pe accelerație, a putut să înainteze câțiva centimetri. Ușor, camioneta a ieșit din zăpadă și a revenit pe drum. Putea în sfârșit să se întoarcă acasă, fericit și plin de umilință.

Povara noastră personală

Mă rog ca Spiritul Sfânt să mă ajute să subliniez lecțiile vitale pe care le putem învăța din această istorisire despre prietenul meu, camionetă și lemne. Încărcătura a fost soluția! Încărcătura de lemne a fost cea care asigurat tracțiunea necesară pentru ca el să iasă din zăpadă, să se întoarcă pe drum și să înainteze. Încărcătura a fost

cea care l-a ajutat să se întoarcă la familia și căminul său.

Fiecare dintre noi poartă o povară. Povara noastră personală este formată din cerințe și ocazii, obligații și privilegii, tristeți și binecuvântări, opțiuni și limitări. Când ne evaluăm povara periodic, există două întrebări pe care este bine să ni le adresăm: „Povara pe care o port produce tracțiunea spirituală necesară pentru ca eu să înaintez cu credință în Hristos pe cărarea cea strâmtă și îngustă și să evit să mă împotmolesc? Povara pe care o port creează suficientă tracțiune spirituală pentru ca eu să mă întorc, în cele din urmă, acasă la Tatăl Ceresc?”

Uneori, credem, în mod greșit, că suntem fericiți atunci când nu avem poveri. Dar purtarea unei poveri este parte necesară și esențială a planului fericirii. Deoarece povara noastră individuală trebuie să genereze tracțiune spirituală, trebuie să avem grijă să nu includem în viața noastră atât de multe lucruri drăguțe, dar care nu sunt necesare și care ne distrag atenția de la lucrurile care contează cu adevărat.

Puterea ispășirii

Salvatorul a spus:

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă.

Luăți jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina mea este ușoară” (Matei 11:28–30).

Un jug este o bârnă din lemn, pusă de obicei între doi boi sau alte două animale, care le ajută să tragă împreună o încărcătură. Un jug le așează pe animale unul lângă altul pentru a se putea mișca împreună și a îndeplini o sarcină.

Gândiți-vă la invitația personală unică a Domnului: „luăți jugul Meu asupra voastră”. Când facem și ținem legăminte sfinte, acest lucru ne înjugă la și cu Domnul Isus Hristos. În realitate, Salvatorul ne invită să ne încredem în El și să tragem împreună cu El, deși eforturile noastre cele mai bune sunt mici și nu pot fi comparate cu ale Lui. Pe măsură ce avem încredere în El și tragem poverile noastre împreună cu El în timpul călătoriei prin viața muritoare, jugul Său este cu adevărat bun și sarcina Sa este ușoară.

Nu suntem niciodată singuri și nici nu trebuie să fim. Putem înainta în viețile noastre de zi cu zi având ajutor ceresc. Prin ispășirea Salvatorului, putem primi capacitate și tărie „dincolo de capacitatea noastră” („Doamne,

Îți voi urma calea”, *Imnuri*, no. 138). După cum a declarat Domnul: „De aceea, continuați călătoria voastră și inima voastră să se bucure, pentru că, iată, luați aminte, Eu sunt cu voi până la sfârșit” (D&L 100:12).

Gândiți-vă la exemplul din Cartea lui Mormon când Amulon i-a persecutat pe Alma și poporul său. Glasul Domnului a venit asupra acestor ucenici în timpul suferinței lor și le-a spus: „Ridicați-vă capul și fiți mângâiați, căci Eu cunosc legământul pe care voi l-ați făcut cu Mine; și Eu voi face un legământ cu poporul Meu și îl voi elibera pe el din sclavie” (Mosia 24:13).

Observați că la baza legămintelor stă promisiunea eliberării. Legămintele primite și respectate cu integritate și rânduilele înfăptuite prin autoritatea preoției corespunzătoare sunt necesare pentru a primi toate binecuvântările disponibile prin ispășirea lui Isus Hristos. Deoarece puterea divinității se manifestă în rânduilele preoției asupra bărbaților și femeilor în trup, inclusiv binecuvântările ispășirii (vezi D&L 84:20–21).

Amintiți-vă de declarația Salvatorului: „Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară” (Matei 11:30), în timp ce ne gândim la următorul verset din istorisirea lui Alma și a poporului său.

„Și Eu, de asemenea, voi ușura poverile care sunt puse pe umerii voștri pentru ca nici măcar să nu le simțiți pe spinările voastre” (Mosia 24:14).

Mulți dintre noi ar putea crede că acest verset sugerează faptul că o povară va fi brusc și permanent îndepărtată. Următorul verset descrie felul în care povara a fost făcută ușoară.

„Și acum, s-a întâmplat că poveștile care erau puse asupra lui Alma și a fraților săi s-au făcut ușoare; da, *Domnul i-a întărit pe ei* pentru ca să-și poată purta poverile cu ușurință, iar ei s-au supus cu bucurie și cu răbdare voinței Domnului” (Mosia 24:15; subliniere adăugată).

Provocările și greutățile oamenilor nu au fost înlăturate imediat. Dar Alma și ucenicii săi au fost întăriți, iar capacitatea lor crescută a făcut ca poverile să fie mai ușoare. Acești oameni buni au primit putere prin ispășire pentru *a acționa* prin ei înșiși (vezi D&L 58:26–29) și pentru *a influența* împrejurările în care se aflau. Și, „în puterea Domnului” (Cuvintele lui Mormon 1:14; Mosia 9:17; 10:10; Alma 20:4),

Alma și poporul său au fost îndrumați spre siguranță în țara lui Zarahemla.

Ispășirea nu numai că biruie efectele căderii lui Adam și face posibilă iertarea păcatelor și greșelilor fiecăruia dintre noi, ci, de asemenea, ne dă posibilitatea de a face bine și de a deveni mai buni în moduri care depășesc cu mult capacitățile noastre muritoare.

Majoritatea dintre noi știm că, atunci când facem ceva rău și avem nevoie de ajutor pentru a birui efectele păcatului din viața noastră, Salvatorul a făcut posibil ca noi să devenim din nou curați prin puterea Sa mântuitoare. Însă înțelegem noi că ispășirea este, de asemenea, pentru femei și bărbați credincioși care sunt supuși, demni și conștiincioși și care se străduiesc să devină mai buni și să slujească dând dovadă de mai multă credință? Mă întreb dacă înțelegem în totalitate că ispășirea ne poate da putere și dacă nu cumva credem, în mod greșit, că trebuie să ne purtăm singuri povara – prin propria determinare, prin puterea voinței și disciplina pe care le avem și folosindu-ne de capacitățile noastre limitate.

Este un lucru să știm că Isus Hristos a venit pe pământ pentru a *muri* pentru noi. Dar trebuie, de asemenea, să luăm în considerare că Domnul doarește, prin ispășirea Sa și prin puterea Duhului Sfânt, să *ne însuflețească* – nu doar pentru a ne îndruma, dar și pentru a ne da putere și pentru a ne vindeca.

Salvatorul își ajută poporul

Alma explică de ce și cum ne ajută Salvatorul:

„Și El va merge înainte, răbdând dureri și suferințe și ispite de toate felurile; și aceasta pentru ca să fie împlinit cuvântul, acela care spune că El va lua asupra Lui durerile și bolile poporului Său.

„Și El va lua moartea asupra Lui, ca să poată dezlega legăturile morții care leagă poporul Său; și va lua asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce privește trupul, ca El să știe, în ce privește trupul, cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor” (Alma 7:11–12).

Așadar, Salvatorul a suferit nu numai pentru păcatele și ticăloșiile noastre – ci, de asemenea, pentru durerile și suferințele noastre fizice, slăbiciunile și imperfecțiunile noastre, temerile și frustrările noastre, dezamăgirile și descurajările noastre, disperarea și deznădejdea noastră, nedreptățile și inegalitățile la care suntem supuși și pericolele emoționale care se abat asupra noastră.

Nu este nicio durere trupească, niciun chin al sufletului, nicio suferință a spiritului, nicio boală sau slăbiciune de care dumneavoastră sau eu să avem parte în această călătorie prin viața muritoare de care Salvatorul să nu fi avut parte. Într-un moment de slăbiciune, am putea striga: „Nimeni nu știe cum este. Nimeni nu înțelege.” Dar Fiul lui Dumnezeu știe și înțelege perfect, deoarece El a simțit și a purtat poverile noastre individuale. Și, datorită sacrificiului Său nesfârșit și veșnic (vezi Alma 34:14), El ne înțelege perfect sentimentele și Își poate întinde brațul milei către noi. El Își poate întinde brațele către noi, ne poate atinge inima, ne poate ajuta, ne poate vindeca și întări pentru a fi mai mult decât putem fi și pentru a ne ajuta să facem ceea ce noi nu am putea face niciodată bazându-ne numai pe propria noastră putere. Într-adevăr, jugul Său este bun și sarcina Lui este ușoară.

O invitație, o promisiune și o mărturie

Vă invit să studiați, să vă rugați, să meditați și să vă străduiți să învățați mai multe despre ispășirea Salvatorului când evaluați povara personală. Există multe lucruri cu privire la ispășire pe care, pur și simplu, nu le putem înțelege cu mintea noastră muritoare. Dar sunt multe aspecte ale

ispășirii pe care le putem și trebuie să le înțelegem.

Pentru prietenul meu, încărcătura de lemne a reprezentat tracțiunea care i-a salvat viața. Camioneta goală nu s-a putut mișca în zăpadă, deși avea tracțiune integrală. A fost nevoie de o încărcătură grea pentru a produce tracțiune.

Încărcătura a fost soluția! Încărcătura a fost cea care a produs tracțiunea care i-a permis prietenului meu să iasă din zăpadă, să revină pe drum, să înainteze și să se întoarcă la familia lui.

Poverile unice din viața fiecăruia dintre noi ne ajută să ne încredem în meritele, mila și harul lui Mesia cel Sfânt (vezi 2 Nefi 2:8). Depun mărturie și promit că Salvatorul ne va ajuta să ne purtăm poverile cu ușurință (vezi Mosia 24:15). Când suntem legați la jug împreună cu El prin legăminte sfinte și primim puterea ispășirii Sale în viața noastră, vom căuta din ce în ce mai mult să înțelegem și să trăim în acord cu voia Sa. De asemenea, ne vom ruga pentru tăria de a învăța din, de a schimba sau de a accepta împrejurările noastre în loc să ne rugăm neconștient ca Dumnezeu să le schimbe după cum dorim noi. Vom deveni

factori care acționează asupra lucrurilor, nu asupra cărora se acționează (vezi 2 Nefi 2:14). Vom fi binecuvântați cu tracțiune spirituală.

Fie ca fiecare dintre noi să facă mai bine și să devină mai bun prin ispășirea Salvatorului. Astăzi este 6 aprilie. Știm prin revelație că data de 6 aprilie este data reală și precisă a nașterii Salvatorului. 6 aprilie este, de asemenea, ziua în care Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost organizată. (Vezi D&L 20:1; Harold B. Lee, „Strengthen the Stakes of Zion”, *Ensign*, iulie 1973, p. 2; Spencer W. Kimball, „Why Call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say?” *Ensign*, mai 1975, p. 4; Spencer W. Kimball, „Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings”, *Ensign*, mai 1980, p. 54; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volumul 1: 1995–1999* [2005], p. 409.) În această zi specială și sfântă de sabat, declar mărturia mea că Isus Hristos este Mântuitorul nostru. El trăiește și ne va curăți, vindeca, îndruma, proteja și întări. Mărturisesc cu bucurie despre aceste lucruri, în numele sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■